

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 5/11

Luxemburg, 9 februarie 2011

Concluziile avocatului general în cauza C-442/09
Karl Heinz Bablok și alții/Freistaat Bayern

În opinia avocatului general Bot, mierea care conține polen derivat din porumb MON 810 necesită o autorizație de introducere pe piață în calitate de aliment produs din OMG-uri

Directiva 2001/18¹ prevede că OMG-urile (organismele modificate genetic) pot fi diseminate în mod deliberat în mediu sau introduse pe piață numai în condițiile deținerii unei autorizații.

Potrivit Regulamentului nr. 1829/2003², OMG-urile destinate utilizării ca produse alimentare, produsele alimentare care conțin sau constau din OMG-uri precum și alimentele produse din sau care conțin ingrediente produse din OMG-uri fac obiectul unei autorizări.

În anul 1998, societatea Monsanto a obținut o autorizație de introducere pe piață a porumbului modificat genetic de tip MON 810. În plus, au fost de asemenea autorizate mai multe produse alimentare derivate din linia MON 810, mai exact făina de porumb, glutenul de porumb, grișul din porumb, amidonul de porumb, glucoza de porumb și uleiul de porumb.

Porumbul modificat genetic MON 810 conține o genă a unei bacterii care determină formarea unor toxine în răsadurile de porumb, distrugând astfel larvele unei specii de fluture parazit care periclitează dezvoltarea plantelor.

Freistaat Bayern (Landul Bavaria, Germania) este proprietar al mai multor terenuri pe care s-a cultivat în ultimii ani porumb MON 810 în scopuri de cercetare.

Domnul Bablok este un apicultor amator care produce în vecinătatea terenurilor aparținând Freistaat Bayern miere destinată vânzării și consumului propriu. În trecut, acesta producea și polen destinat vânzării ca produs alimentar, sub formă de suplimente alimentare.

În anul 2005, în polenul de porumb colectat de domnul Bablok din stupi situați la 500 de metri de terenurile aparținând Landului Bavaria a fost constatată prezența, pe de o parte, a ADN-ului de MON 810, și, pe de altă parte, a unor proteine modificate genetic. În plus, prezența unor cantități foarte reduse de ADN de MON 810 a fost de asemenea detectată în câteva eșantioane de miere produsă de domnul Bablok.

Considerând că prezența de reziduuri de porumb modificat genetic a făcut ca produsele sale apicole să devină improprii comercializării și consumului, domnul Bablok a inițiat o serie de proceduri judiciare împotriva Landului Bavaria în fața instanțelor germane. Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Curtea Administrativă a Landului Bavaria, Germania) solicită Curții de Justiție să stabilească dacă prezența polenului de porumb modificat genetic în produsele apicole în cauză constituie o „modificare substanțială” a acestora, astfel încât introducerea lor pe piață să trebuiască să fie supusă unei autorizații.

¹ Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului (JO L 106, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 75), astfel cum a fost modificată prin Regulamentul nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 (JO L 268, p. 24, Ediție specială, 13/vol. 41, p. 3).

² Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic (JO L 268, p. 24, Ediție specială, 13/vol. 41, p. 3).

În concluziile prezentate astăzi, avocatul general Yves Bot amintește, în primul rând, că OMG-urile, asemenea celorlalte organisme vii, reprezintă entități biologice capabile să se reproducă sau să transfere material genetic. În ceea ce privește polenul de porumb, se constată că acesta își pierde foarte rapid, prin uscarea, capacitatea de fecundare și devine materie moartă. Deși acest material biologic mai poate conține încă informații genetice, simpla prezență de ADN în acesta și posibila încorporare a respectivului ADN de către alte organisme nu înseamnă totuși că organismul mort în cauză mai poate fi în continuare capabil să transfere în mod activ material genetic.

Ca atare, avocatul general conchide că **polenul provenit de la porumb MON 810** care nu este viabil și care, prin urmare, nu este apt să fecundeze, **nu este un organism viu și, ca atare, nu poate fi considerat un OGM.**

În schimb, domnul Bot constată că atât mierea în care se poate detecta prezența polenului provenit de la porumb MON 810 cât și suplimentele alimentare pe bază de polen care conțin polen provenit de la același soi de porumb trebuie să fie considerate **produse din OMG-uri**. Avocatul general remarcă în această privință că polenul este utilizat, ca ingredient, în cadrul procesului de fabricare a produselor apicole și că produsele finite conțin ele însele urme de polen.

În continuare, avocatul general precizează că un produs alimentar care conține material provenit de la o plantă modificată genetic, **fie că acesta este inclus în mod intenționat sau nu**, trebuie să fie întotdeauna calificat drept aliment produs din OMG-uri. Astfel, riscul pe care îl poate reprezenta un produs alimentar modificat genetic pentru sănătatea umană este independent de caracterul intenționat sau neintenționat al introducerii materialului biologic provenit de la o plantă modificată genetic.

În sfârșit, avocatul general constată că prezența involuntară în miere, chiar și într-o cantitate infimă, a polenului provenit de la soiul de porumb MON 810 are drept consecință faptul că **mierea în cauză trebuie să facă obiectul unei autorizări de introducere pe piață**. În această privință, împrejurarea că polenul respectiv provine de la un OMG autorizat în vederea diseminării deliberate în mediu și împrejurarea că o serie de alte produse provenite din acest OMG pot fi comercializate legal ca produse alimentare nu sunt decisive, întrucât mierea care conține polenul în discuție nu este acoperită de o autorizație eliberată în conformitate cu Regulamentul nr. 1829/2003.

MENȚIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al concluziilor se publică pe site-ul CURIA în ziua lecturii.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720